

کارهای نکرده‌ی دولت در سیرجان

که دست پزشکian را می‌بوسد

گزارش

در سیرجان تقریباً دولت مرکزی وجود ندارد. این موضوعی قابل انکار نیست. در چند سال گذشته آتش تا بدانجا شور بوده که حتی برخی مقامات مسئول در شهر ما نیز بدین موضوع معترفاند. مسعود پزشکian به عنوان رئیس جمهور جدید وعده‌هایی در مورد توجه ویژه به پیرامون به جای فربه کردن مرکز داد. در راستای سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌های دولت جدید برای محرومیت زدایی از همه ی استان‌ها و شهرستان‌های کشور که طی سال‌ها در نگاه افراطی مرکزگرایانه، متضرر شده‌اند، بد نیست بدانیم شهر ما سیرجان نیز می‌تواند میوه‌ی مراد خود را از این سیاست کلی دولت جدید بچیند.

بر کسی پوشیده نیست که شهر ثروتمند معدنی‌ئی مانند سیرجان از نظر امکانات و خدمات شهری و رسیدگی همه جانبه به آن دچار یک بی‌عدالتی شده است. اینکه ثروت خود سیرجان نیز مثل ثروت خوزستان برای خودش خرج نمی‌شود و دولت‌ها پول ما را در مرکز خرج کرده‌اند.

نگاه ویژه‌ی دولت تازه بر مسند نشسته به توسعه متوازن همه‌ی ایران می‌تواند دست مسئولان شهر ما را برای ریزنی با دولت چهاردهم و گرفتن بودجه باز بگذارد که شهرستان را از این

محرومیت ناشی از بی تناسبی ثروت و امکاناتش بیرون بیاورند.

تک تک ادارات در سیرجان از آن رو در منتها درجه انفعال خود قرار دارند که به جای حاکم بودن شایسته‌سالاری، از سیاسی‌کاری رنج می‌برند و در آن‌ها سفارش بیشتر از تخصص غلبه داشته است.

با یک نگاه ساده به وضعیت ادارات دولتی و شرکت‌های خصوصی و نیمه خصوصی و خدمات نصف و نیمه و گاه نزدیک به هیچی که ارائه می‌دهند، می‌توان فهمید مدیریت دولت مرکزی و نمایندگان‌شان در سیرجان چقدر در این چند دهه کارآمد بوده و مثمر ثمر واقع شده است.

دست کم شرایط اسفبار جاده‌ها و ورودی‌های سیرجان مثل روبروی باسفره‌جان و پل فتحی‌زاده (که از بی عملی دولت، ناچار شهرداری وارد میدانی شده که در حیطه ی استحفاظی‌اش نبوده) علاوه بر جاده ترانزیتی، در مسیر مسافران هم هست، به خودی خود، نشان می‌دهد دولت مرکزی در سیرجان چقدر کارآمد بوده است!

از مدیریت کدام مشکلات در کدام اداره بگوییم که در این مجال کوتاه بگنجد؟ از اداره پست و وضعیت بالاتکلیفی که برای مردم ایجاد شده است بگوییم که بسته‌های پستی مردم

را به مقصد نمی‌رسانند هیچ حتی وقتی خود شهروندان هم با کد رهگیری می‌روند و مطمئن می‌شوند بسته رسیده، باز مرسوله را تحویل نمی‌گیرند! یا از اداره آموزش و پرورش و شرایط نابسامانش بگوییم که آن قدری به نسبت جمعیت شهرستان با کمبود مدرسه روبروست که مشاهده شده در سال تحصیلی گذشته مدرسه آماده خیرساز را بدون گازکشی راه انداخته‌اند چرا که آموزش و پرورش بودجه تامین مالی شرکت گاز را نداشته است!

یعنی دولت مرکزی در یک شهر کویری حاشیه‌ی جنوبی ایران در همین حد هم نباید از خودش اقتداری داشته باشد که حالا اگر بودجه نمی‌دهد، شرکت گاز را مکلف کند که فعلاً نیاز آموزش و پرورش را تامین کند و سپس از یک معین اقتصادی یا خیر بخواهد این هزینه را در راه کمک آموزش بپردازند؟

هنر دولت نباید این باشد که به مرکز استان و وزارت کشور خودش بخواهد برای تامین بودجه‌های مورد نیاز شهرستان‌ها کارشکنی نکنند و مرکز استان سهم بودجه‌ی شهرستان‌شان را بدهند. همه جا که نمی‌توان از معادن به عنوان معین اقتصادی توقع داشت. برای مثال آیا برای مرمت جاده سیرجان به کرمان که نقطه اتصال شهرستان ما با مرکز استان هست نیز باید معادن